

UCHWAŁA NR 367/2010
Komisji Nadzoru Finansowego
z dnia 12 października 2010 r.

zmieniającą uchwałę 381/2008 KNF z dnia 17 grudnia 2008r.
w sprawie
innych pomniejszych funduszy podstawowych, ich wysokości, zakresu i warunków
pomniejszania o nie funduszy podstawowych banku,
innych pozycji bilansu banku zaliczanych do funduszy uzupełniających, ich
wysokości, zakresu i warunków ich zaliczania do funduszy uzupełniających banku,
pomniejszych funduszy uzupełniających, ich wysokości, zakresu i warunków
pomniejszania o nie funduszy uzupełniających banku;
oraz zakresu i sposobu uwzględniania działania banków w holdingach w obliczaniu
funduszy własnych

Na podstawie art. 127 ust. 5 pkt 2 lit. c – e oraz art. 141j ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.¹), uchwała się, co następuje:

§ 1. Użyte w uchwale określenia oznaczają:

- 1) ustawa prawo bankowe – ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe;
- 2) ustawa o rachunkowości – ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 z późn. zm.²);
- 3) MSR - Międzynarodowe Standardy Rachunkowości, Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej oraz związane z nimi interpretacje ogłoszone w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej;
- 4) udziały niesprawujące kontroli – udziały określone w MSR;
- 5) wartość firmy – nadwyżkę wartości udziałów nad odpowiadającą im częścią aktywów netto wycenionych według ich wartości godziwej;
- 6) różnice kursowe z przeliczenia - różnice kursowe powstałe z przeliczenia na walutę polską sprawozdania finansowego jednostek znajdujących się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) jednostka dominująca niższego szczebla - jednostkę, która jest zależna w stosunku do określonej jednostki i równocześnie jest podmiotem dominującym w stosunku do jednej lub kilku innych jednostek;

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245 poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272, Nr 112, poz. 769, z 2008r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179 i Nr 209, poz. 1315, Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 2261 Nr 81, poz. 530.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

- 8) uchwała w sprawie adekwatności kapitałowej banków – uchwałą nr 76/2010 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka (Dz. Urz. KNF Nr 2, poz. 11);

§ 2. 1. Innymi pomniejszeniami funduszy podstawowych, o których mowa w art. 127 ust. 2 pkt 3 lit. f ustawy prawo bankowe są:

- 1) zaangażowania kapitałowe banku w instytucje finansowe, instytucje kredytowe, banki krajowe, banki zagraniczne i zakłady ubezpieczeń, wyrażone w postaci:
 - a) posiadanych akcji lub udziałów,
 - b) kwot zakwalifikowanych do zobowiązań podporządkowanych,
 - c) innego zaangażowania kapitałowego w składniki zaliczane do funduszy własnych lub kapitałów tych podmiotów, w tym dopłaty na rzecz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, według wartości bilansowej, z uwzględnieniem § 5;
- 2) brakująca kwota rezerw na ryzyko związane z działalnością banku, rozumiana jako różnica pomiędzy wymaganym odrębnymi przepisami a faktycznym poziomem rezerw celowych banku;
- 3) w przypadku banku obliczającego kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z wykorzystaniem metody wewnętrznych ratingów, ujemne kwoty wynikające z obliczeń, o których mowa w § 76 – 79 załącznika nr 5 do uchwały w sprawie adekwatności kapitałowej banków oraz kwoty oczekiwanych strat obliczane zgodnie z § 72 - 73 załącznika nr 5 do tej uchwały;
- 4) z zastrzeżeniem § 14 ust. 1 uchwały w sprawie adekwatności kapitałowej banków, kwota ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych, którym zgodnie z § 46 - 123 załącznika nr 18 do uchwały w sprawie adekwatności kapitałowej banków, przypisuje się wagę ryzyka równą 1250 %, obliczona w sposób określony w przywołanym załączniku;
- 5) niezrealizowane straty na instrumentach dłużnych zaklasyfikowanych jako dostępne do sprzedaży;
- 6) niezrealizowane straty na instrumentach kapitałowych zaklasyfikowanych jako dostępne do sprzedaży;
- 7) niezrealizowane straty na pozostałych należnościach zaklasyfikowanych jako dostępne do sprzedaży;
- 8) ujemne różnice kursowe z przeliczenia;
- 9) niezrealizowane zyski z tytułu wyceny nieruchomości stanowiących inwestycje;
- 10) w przypadku banku inicjującego sekurytyzację, o którym mowa w § 6 załącznika nr 18 do uchwały w sprawie adekwatności kapitałowej banków, zysk netto z kapitalizacji przyszłych przychodów z aktywów sekurytyzowanych stanowiący wsparcie jakości kredytowej dla pozycji sekurytyzowanych.

2. Pozycje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 4, ujmuje się w pomniejszeniach funduszy podstawowych w kwocie równej 50% ich wartości, z zastrzeżeniem § 4 ust. 3.
3. Pozycja, o której mowa w ust. 1 pkt 10 pomniejsza fundusze zasadnicze banku, o których mowa w art. 127 ust. 2 pkt 1 ustawy, o której mowa w zdaniu wstępnym.

§ 3. 1. Innymi pozycjami funduszy uzupełniających, o których mowa w art. 127 ust. 3 pkt 3 ustawy prawo bankowe są:

- 1) niezrealizowane zyski na instrumentach dłużnych zaklasyfikowanych jako dostępne do sprzedaży;
- 2) niezrealizowane zyski na instrumentach kapitałowych zaklasyfikowanych jako dostępne do sprzedaży;
- 3) niezrealizowane zyski z tytułu wyceny nieruchomości stanowiących inwestycje;
- 4) dodatnie różnice kursowe z przeliczenia.

2. Pozycje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, ujmuje się do wysokości równej 80% ich kwoty (przed opodatkowaniem podatkiem dochodowym).

3. Bank obliczający kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem z wykorzystaniem metody wewnętrznych ratingów, może uznać jako inne pozycje funduszy uzupełniających dodatnie kwoty wynikające z aktualizacji wartości oraz rezerwy ujęte w obliczeniach, o których mowa w § 76 – 79 załącznika nr 5 do uchwały w sprawie adekwatności kapitałowej banków, do wysokości 0,6% kwot ekspozycji ważonych ryzykiem obliczanych z wykorzystaniem metody wewnętrznych ratingów.

4. Kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, o których mowa w ust. 3, nie obejmują kwot obliczanych w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych, którym zgodnie z uchwałą w sprawie adekwatności kapitałowej banków, przypisano wagę ryzyka równą 1250 %.

§ 4.1. Pomniejszeniami funduszy uzupełniających, o których w art. 127 ust. 3 pkt 4 ustawy, o której mowa w zdaniu wstępnym, są pozycje, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 – 4.

2. Pozycje, o których mowa w ust. 1, ujmuje się w pomniejszeniach funduszy uzupełniających w kwocie równej 50% ich wartości, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Jeżeli 50% sumy pozycji, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 – 4 jest większą od sumy pozycji określonych w art. 127 ust. 3 ustawy prawo bankowe oraz w § 3 uchwały, różnicę należy odjąć od funduszy podstawowych banku.

§ 5.1. Pomniejszeniem funduszy podstawowych, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 jest zaangażowanie kapitałowe banku w danym podmiocie jeżeli:

1) jest to bank krajowy, bank zagraniczny, instytucja kredytowa lub instytucja finansowa:

- a) a zaangażowanie stanowi więcej niż 10% kapitału (funduszy własnych) tego podmiotu,
- b) a zaangażowanie stanowi nie więcej niż 10% kapitału (funduszy własnych) tego podmiotu i łącznie z innymi zaangażowaniami kapitałowymi banku w banki krajowe, banki zagraniczne, instytucje kredytowe i instytucje finansowe nieprzekraczającymi 10% kapitału (funduszy własnych) tych podmiotów indywidualnie, stanowi więcej niż 10% funduszy własnych banku, przed pomniejszeniem ich o pozycje określone w § 2 ust. 1 pkt 1,

- 2) jest to zakład ubezpieczeń, a zaangażowanie stanowi co najmniej 20% kapitału zakładowego tego podmiotu lub pozwala na wykonywanie co najmniej 20% głosów w organach tego podmiotu.
2. W przypadku pośredniego zaangażowania kapitałowego banku (poprzez instytucje niefinansowe), zaangażowanie kapitałowe banku oblicza się jako część zaangażowania kapitałowego jednostki dominującej niższego szczebla w bank krajowy, bank zagraniczny, instytucję kredytową lub instytucję finansową, proporcjonalną do udziału zaangażowania kapitałowego banku w kapitale (funduszu) podstawowym tej jednostki, nieprzekraczającą zaangażowania kapitałowego banku w podmiot zależny. Zasadę tę stosuje się odpowiednio również w przypadku, gdy pośrednie powiązania pomiędzy bankiem a bankiem krajowym, bankiem zagranicznym, instytucją kredytową lub instytucją finansową mają charakter wielopoziomowy.
3. Ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pomniejszych funduszy uzupełniających.
- § 6.1. Bank działający w holdingu, o którym mowa w art. 141 f ust. 1 ustawy prawo bankowe, zobowiązany do sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, niezależnie od obowiązku obliczania funduszy własnych na podstawie indywidualnego sprawozdania finansowego, zobowiązany jest obliczać w ujęciu skonsolidowanym fundusze własne grupy obejmującej podmioty ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym, stosując odpowiednio zasady określone w art. 127 ustawy prawo bankowe oraz § 1 i 2 uchwały.
2. W rachunku funduszy własnych banku w ujęciu skonsolidowanym uwzględnia się w wartości bilansowej odpowiednio:
- 1) wartość firmy jednostek podporządkowanych;
 - 2) udziały niesprawujące kontroli;
 - 3) różnice kursowe z przeliczenia.
3. Skonsolidowane fundusze własne banku powiększa się i pomniejsza o pozycje, o których mowa w ust. 2, odpowiednio w relacji do struktury funduszy własnych podmiotów zależnych.
- § 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2010 r.

w imieniu
Komisji Nadzoru Finansowego
Z up. PRZEWODNICZĄCEGO
Komisji Nadzoru Finansowego
Lesław Gajek